

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/607/2022/16229/BL

Katowice, 3. 11. 2022 r.

Postanowienie

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt. 2 w związku z art. 144 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2022 r. Poz. 2000)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Anna Kajzerek - Dziwoki

Anna Jurczak

po rozpatrzeniu

- zażalenia Strony – osoby fizycznej (adres w aktach sprawy)

- zażalenia Stowarzyszenia Prawo – Ekologia – Zdrowie Katowice, adres do doręczeń: 40 – 170 Katowice, ul. Brzozowa 40/6

na postanowienie Prezydenta Miasta Katowice z dnia 22 września 2022 r., znak KŚ-III.6220.23.2022.KSz, KŚ-III.KW-01262/22 w sprawie zawieszenia postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa zespołu budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi i garażami w parterze oraz lokalami usługowymi w parterze” zlokalizowanego na działkach nr: 167/37, 168/37, 170/38, 76/36, 79/36, 82/31, 85/30, 88/29, 91/27, 94/19, 97/15, 100/12, 103/13, 113/9, 850/3, 116/3, 849/3, 119/2, 719/43, 111/11, 166/37, 105/7 przy ul. Mroźnej 2 Katowicach

na posiedzeniu w dniu 3 listopada 2022 roku

o r z e k ł o

uchylić zaskarżone postanowienie w całości i umorzyć postępowanie organu pierwszej instancji w całości

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem organ pierwszej instancji orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu organ ten przedstawił argumenty przemawiające - jego zdaniem - za wydanym orzeczeniem.

Zażalenia na to postanowienie zostały wniesione przez Stronę i organizację społeczną działającą w postępowaniu na prawach strony i w treści pism wyrażone zostało niezadowolenie z podjętego rozstrzygnięcia wraz ze stosowną argumentacją.

Zażalenia zostały wniesione w terminie.

W zakresie podstawy materialnoprawnej niniejszego rozstrzygnięcia Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zastosowanie w sprawie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecny tekst jedn. Dz. U. 2022 r. Poz. 1029 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 86d ust. 1 pkt. 1 ustawy, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia zawiesza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – jeżeli nie zagraża to interesowi społecznemu.

Planowane przedsięwzięcie ma polegać na budowie zespołu budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi i garażami w parterze oraz lokalami usługowymi w parterze” zlokalizowanego na działkach nr: 167/37, 168/37, 170/38, 76/36, 79/36, 82/31, 85/30, 88/29, 91/27, 94/19, 97/15, 100/12, 103/13, 113/9, 850/3, 116/3, 849/3, 119/2, 719/43, 111/11, 166/37, 105/7 przy ul. Mroźnej 2 Katowicach. Zalicza się ono do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 58 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. § 3 ust. 1 tego rozporządzenia zalicza do nich w pkt. 58: garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:

a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium

Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżone postanowienie nie może się ostać z powodów następujących.

Z akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie ma być realizowane na działkach nr: 167/37, 168/37, 170/38, 76/36, 79/36, 82/31, 85/30, 88/29, 91/27, 94/19, 97/15, 100/12, 103/13, 113/9, 850/3, 116/3, 849/3, 119/2, 719/43, 111/11, 166/37, 105/7 przy ul. Mroźnej 2 Katowicach. Zamieszczone w aktach wypisy z rejestru gruntów dowodzą, że działki o numerach ewidencyjnych: 76/36, 82/31, 85/30, 94/19, 79/36, 113/9, 719/43, 103/13, 100/12, 111/11, 116/3, stanowią własność Skarbu Państwa. Ponadto wypisy te dowodzą, że również inne nieruchomości - o numerach ewidencyjnych: 850/3 i 119/2 stanowią własność Gminy Miasta Katowice.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje zatem, że stosownie do art. 19 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa) **organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.**

Następnie należy wskazać, że status strony w postępowaniu o wydanie decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia ustalany jest w oparciu o art. 28 kpa w związku z art. 74 ust. 3a ustawy. Zgodnie zatem z art. 28 kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Przepis ten stanowi podstawę do rozważenia, czy istnieje uprawnienie podmiotu do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego lub uczestniczenia w tym postępowaniu jako strona. Przesłanką uzyskania przez dany podmiot statusu strony w postępowaniu administracyjnym jest to, czy posiada on interes prawny lub obowiązek ze względu na który „żąda czynności organu” lub którego „dotyczy postępowanie”. Pojęcie „interes prawny” nie zostało zdefiniowane w przepisach kpa. W doktrynie prawa oraz w orzecznictwie przyjęto, iż mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym oznacza to samo co ustalić przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danego podmiotu. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przynajmniej stronie w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej tej osoby. Cechami tego interesu jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego.

Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, to jest stan, w którym podmiot wprawdzie jest bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, ale zainteresowania tego nie może poprzeć przepisami prawa powszechnie obowiązującego, mającymi stanowić podstawę skutecznego żądania stosownych czynności organu administracyjnego. Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kpa musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego; w niektórych wypadkach - procesowego.

Ponieważ interes prawny winien być skonkretyzowany w normie prawa materialnego, dlatego też w przedmiotowej sprawie odwołać się należy do art. 74 ust. 3a ustawy. Stanowi on, że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który

będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

1/ przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

2/ działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub

3/ działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zasady ustalania stron postępowania stosuje się również wobec postępowania toczonego na podstawie art. 86 d ust. 1 ustawy.

Z akt sprawy wynika, że właścicielem nieruchomości o numerach wymienionych powyżej jest Skarb Państwa i Gmina Miasta i nieruchomości te są położone na terenie realizacji inwestycji. Już sama ta okoliczność obligowała organ pierwszej instancji do zbadania swojej właściwości w sprawie. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że Prezydent Miasta Katowice jest organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami zgodnie z art. 11 ust. 1 w związku z art. 4 pkt 9b¹ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który stanowi, że organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, o ile z przepisów tejże ustawy lub odrębnych ustaw nie wynika co innego. Na podstawie natomiast art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym funkcje organów powiatu w miastach na prawach powiatu sprawuje rada miasta oraz prezydent miasta. Stosownie do ust. 2 powołanego przepisu miasto na prawach powiatu jest gminą wykonującą zadania powiatu na zasadach określonych w tej ustawie.

Ponadto stosownie do art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta). Prezydent Miasta Katowice jest zatem w przedmiotowej sprawie organem wykonawczym i reprezentantem stron tego postępowania – Skarbu Państwa i Gminy Miasta Katowice, ponieważ posiada prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się na terenie realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Prowadzenie więc postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji opisanego przedsięwzięcia oraz postępowań incydentalnych w jego toku, w sytuacji, gdy strony postępowania: Skarb Państwa – reprezentowany jest przez Prezydenta Miasta Katowice oraz Gmina Katowice - reprezentowana jest przez Prezydenta Miasta Katowice, wpływa na prawa i obowiązki tego organu w omawianym zakresie.

Z treści zaskarżonego postanowienia oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej instancji w toku postępowania nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważyło w tym miejscu, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14 (CBOSA), wskazał m. in. że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną,

czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawie w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylecia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...).”

Ponadto w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31 marca 2022 r., II GSK 1796/18, LEX nr 3343662, stwierdzono, że [cyt:] „Zgodnie z zawartym w art. 19 k.p.a. nakazem, organ powinien badać swoją właściwość, nawet bez wniosku strony, na każdym etapie postępowania. Rygor ten rozciąga się na postępowanie przed organami pierwszej i drugiej instancji, jak również na postępowania prowadzone w trybach nadzwyczajnych, na przykład w postępowaniu wznowieniowym, o stwierdzenie nieważności decyzji lub stwierdzenie jej wygaśnięcia na wszystkich etapach tych postępowań” (podobnie wyroki tego sądu z dnia 11 marca 2020 r., I GSK 160/18, z dnia 7 listopada 2019 r., I OSK 332/18, CBOSA).

Na zasadzie art. 24 § 1 kpa, pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1/ w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2/ swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3/ osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4/ w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5/ w której brał udział w niższej instancji w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6/ z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7/ w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Katowice jest organem, który orzekał w pierwszej instancji – w postępowaniu incydentalnym o zawieszenie postępowania, w toku postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem stron tego postępowania – Skarbu Państwa i Gminy

Miasta Katowice – i działa w ich imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt 4 kpa, jako podmiot reprezentujący strony postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania z mocy prawa. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kpa wyłączony pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Katowice z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta Katowice, którym Prezydent Miasta Katowice mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżone postanowienie wydał Naczelnik Wydziału Kształtowania Środowiska w Urzędzie Miasta Katowice, działający z upoważnienia Prezydenta Miasta Katowice, zatem postanowienie to jest w istotny sposób wadliwe. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa i sądów administracyjnych, wydanie decyzji/postanowienia z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje nieprawidłowością tych decyzji/postanowień. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylecia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania – podobnie w przypadku postanowień, które są wzruszalne w administracyjnym toku instancji (art. 145 § 1 pkt 3 kpa; tak E. Mzyk, Wznowienie postępowania, s. 19 i n., podobnie: C. Martysz, Komentarz do art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX 2010).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania incydentalnego zakończonego zaskarżonym postanowieniem zachodzi konieczność uchylecia tego postanowienia w całości i umorzenia postępowania organu pierwszej instancji również w całości – ponieważ jest ono bezprzedmiotowe.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wydając zatem niniejsze orzeczenie na podstawie art. 138 § 1 pkt. 2 kpa wzięło pod uwagę, co następuje.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Zgodnie z treścią art. 141 § 1 kpa na wydane w toku postępowania postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi. Zażalenia wnosi się w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia stronie, a gdy postanowienie zostało ogłoszone ustnie - od dnia jego ogłoszenia stronie (art. 141 § 2 kpa). Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia, jednakże organ administracji publicznej, który wydał postanowienie, może wstrzymać jego wykonanie, gdy uzna to za uzasadnione (art. 143 kpa). W sprawach nie uregulowanych w rozdziale dotyczącym zażaleń mają do nich odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań (art. 144 kpa).

Zgodnie zatem ze stosowanym w sprawie niniejszej art. 138 § 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1/ utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2/ uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3/ umarza postępowanie odwoławcze.

Przepis art. 138 § 1 pkt. 2 kpa nie określa przesłanek podjęcia przez organ odwoławczy decyzji uchylającej w całości decyzję organu pierwszej instancji i umarzającej postępowanie tego organu w całości. Z mocy art. 105 § 1 kpa, gdy

postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Umorzenie postępowania administracyjnego stanowi orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia (tak m. in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 714/11, LEX nr 897751).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza wobec powyższego, że w przedmiotowej sprawie – ze względów podanych w niniejszym uzasadnieniu słusznym stało się uchylenie w całości postanowienia organu pierwszej instancji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości. Dlatego też orzeczono, jak w sentencji.

Odnosząc się natomiast do treści złożonych zażaleń, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że rozpoznanie zawartych w nich zarzutów byłoby – z uwagi na konieczność zbadania w pierwszym rzędzie przez organ pierwszej instancji swojej właściwości w sprawie – przedwczesne na tym etapie postępowania.

Pouczenie

Postanowienie niniejsze, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczne.

Na niniejsze postanowienie, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie skargi na niniejsze postanowienie wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o postanowieniu niniejszym obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie go do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek - Dziwoki
(na oryginale właściwy podpis)

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Anna Jurczak
(na oryginale właściwy podpis)

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska
(na oryginale właściwy podpis)